

Općinski sud u Sarajevu, i to sudija Nebojša Joksimović, u pravnoj stvari tužitelja TURISTIČKA ZAJEDNICA KANTONA SARAJEVO, Sarajevo Ul. Branilaca Sarajeva br. 21/II, i TURISTIČKA ZAJEDNICA FEDERACIJE BIH SARAJEVO, Ul. Branilaca Sarajeva br. 21/II, kojeg zastupaju punomoćnici Galijatović Maida i Bavčić Nerma advokati iz Sarajeva, protiv tuženog "TRANZITEXPORT" DOO SARAJEVO, kojeg zastupa A.Š., zaposlenik tuženog, radi isplate članarine v.sp. 42.897,00 KM, nakon ročišta za glavnu raspravu održanog dana 16.01.2020. godine u prisustvu Alije Galijatovića, advokata iz Sarajeva u zamjeni punomoćnika tužitelja advokata Galijatović Maide i punomoćnika tuženog lično, dana 14.02.2020. godine donio je

P R E S U D U

Obavezuje se tuženi da tužiteljima isplati ukupan iznos od 42.897,00 KM i to:

- Turističkoj zajednici Kantona Sarajevo 80% u iznosu od 34.317,60 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospelosti dana 19.02.2008. godine, pa sve do isplate,
- Turističkoj zajednici Federacije Bosne i Hercegovine 20% u iznosu od 8.579,40 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospelosti dana 19.02.2008. godine, pa sve do isplate, kao i da im nadoknadi troškove parničnog postupka u ukupnom iznosu od 8.110,20 KM, sve u roku od 30 dana od dana prijema pismenog opravka odluke.

Obrazloženje

Tužitelji su dana 28.11.2011. godine, kod ovog suda podnijeli tužbu protiv tuženog radi isplate članarine.

U tužbi se navodi da obaveza plaćanja članarine Turističkim zajednicama proizilazi iz Zakona o turističkim zajednicama i unapređenju turizma u Federaciji BiH (Službene novine F BiH, broj: 19/96 i 28/03), Uredbe o članarinama u turističkim zajednicama i Pravilnika o obliku i sadržaju obrazaca za uplatu članarine turističkim zajednicama (Službene novine F BiH, broj 50/03), te da iz odredbi navedenih propisa proizilazi da je tuženi obveznik plaćanja članarine Turističkim zajednicama kantona i Federaciji. Tužitelj dalje navodi da je stavom trećim člana 15. Uredbe o članarinama u turističkim zajednicama, propisano da se uplaćena sredstva članarine, nakon odbitka troškova naplate banke, dostavljaju se korisnicima prema slijedećem rasporedu:

1. 80% sredstava turističkoj zajednici kantona;
2. 20% sredstava Turističkoj zajednici Federacije BiH.

Tužitelji dalje ističu da je tuženi dana 19.02.2008. godine prijavio Agenciji za finansijsko informatičke i posredničke usluge d.d. Sarajevo Obračun članarine Turističkim zajednicama za 2007. godinu u ukupnom iznosu od 42.897,00 KM, te da tuženi nikada nije uplatio članarinu Turističkim zajednicama prijavljenu u TZ obrascu od 19.02.2008. godine. Tužitelji su, prema navodima iz tužbe, dana 14.11.2011. godine, putem punomoćnika preporučenom pošiljkom dostavili tuženom opomenu pred tužbu, po kojoj tuženi nikada nije postupio.

Tuženi, kako navode tužitelji, duguje tužiocima iznos od 42.897,00 KM i to:

- Turističkoj zajednici Kantona Sarajevo 80% u iznosu od 34.317,60 KM, sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospelosti dana 19.02.2008. godine, pa sve do isplate;
- Turističkoj zajednici Federacije Bosne i Hercegovine 20% u iznosu od 8.579,40 KM sa zakonskom zateznom kamatom počev od dospelosti dana 19.02.2008. godine, pa sve do isplate.

Pravni osnov tužbenog zahtjeva tužitelji zasnivaju na odredbama Zakona o turističkim zajednicama i promicanju turizma u Federaciji Bosne i Hercegovine (Sl. novine F BiH, broj 19/96 i 28/03), na odredbama člana 11. i 12. Uredbe o članarinama u turističkim zajednicama, odredbama Pravilnika o obliku i sadržaju obrazaca za uplatu članarine turističkim zajednicama i odredbama Zakona o izmjenama i dopunama Zakona o poreznoj upravi Federacije Bosne i Hercegovine (Sl. novine F BiH, broj 40/2010).

U odgovoru na tužbu se navodi da tuženi u cijelosti osporava tužbu i tužbeni zahtjev, iz, kako je naveo, slijedećih razloga:

- 1) Iz Razloga navedenih u Izvještaju Ureda za reviziju institucija u FBiH o reviziji finansijskih izvještaja Federalnog ministarstva kulture i sporta, broj: 03-17/11 i Izvještaju broj: 30/09, u kojim Izvještajima se tretira problem netransparentnog utroška sredstava ubranih iz članarina turističkim zajednicama;
- 2) Iz razloga što je Vlada Federacije na 27. Sjednici od 01.12.2011. razmatrajući Informaciju Federalnog ministarstva okoliša i turizma o radu turističkih zajednica na području Federacije BiH, naložila Uredu za reviziju institucija u F BiH da izvrši reviziju finansijskih izvještaja svih kantonalnih turističkih zajednica i Turističke zajednice F BiH, te reviziju usklađenosti poslovanja sa važećim zakonskim i drugim relevantnim propisima.
- 3) Iz razloga što je Vlada Federacije također na 27. Sjednici od 01.12.2011. ovlastila premijera F BiH da, shodno odredbama Ustava F BiH, pred Ustavnim sudom Federacije BIH pokrene postupak ocjene ustavnosti Uredbe o članarinama u turističkim zajednicama;
- 4) Iz razloga što je dosadašnji koncept rada, finansiranja i trošenja finansijskih sredstava turističkih zajednica negativno ocijenjen, opterećujući za privredu, usljed čega je Vlada Federacije prihvatila inicijativu Udruženja poslodavaca, pa je na 31. Sjednici od 28.12.2011. godine Vlada FBiH utvrdila Nacrt novog Zakona o turističkim zajednicama i promicanju turizma u Federaciji BIH. Novim zakonom bit će uređeno ustrojstvo i način rada turističkih zajednica, osnovna načela njihovog finansiranja i gospodarenja, obaveza donošenja

- programa rada i finansijskog plana, te koji su prihodi turističkih zajednica, kao i da će se članarina u turističkim zajednicama regulirati posebnim propisom, kojeg će donijeti Vlada F BiH na prijedlog resornog ministarstva;
- 5) Iz razloga što je, pored predstojećeg pokretanja postupka ocjene ustavnosti od strane Vlade F BiH, isti postupak pred Ustavnim sudom F BiH već je pokrenut od strane poslovnih asocijacija, čija suština se svodi na sljedeće:
- obaveza plaćanje svake članarine proizilazi iz članstva u nekoj asocijaciji, udruženju, zajednici;
 - za pristupanje u članstvo potreban je dobrovoljni pristanak pravne/fizičke osobe;
 - svaki član ima neotuđivo pravo da učestvuje u donošenju odluka, između ostalih, i o načinu finansiranja, visini i namjeni sredstava;
- 6) Iz razloga što, uprkos naknadnom izmjenom člana 1. i 3. Zakona o Poreznoj upravi Federacije (gdje su ubačene i članarine turističkim zajednicama kao javni prihod), Porezna uprava je odustala od mjera prisilne naplate tog "kvazi-javnog prihoda", upravo zbog iniciranih postupaka za ocjenu ustavnosti i zakonitosti obaveze privrednih društava za plaćanje članarine turističkim zajednicama.

Kod navedenog činjeničnog stanja, tuženi smatra da je sud dužan uvažiti navedene okolnosti, te je predloženo da sud donese rješenje o prekidu postupka do donošenja odluke Ustavnog suda Federacije BiH.

Dana 14.05.2012. godine ovaj sud donio je rješenje broj 65 0 Ps 224458 11 Ps kojim je odbacio tužbu u ovoj pravnoj stvari, a na koje rješenje su tužitelji uložili žalbu dana 13.06.2012. godine.

Odlučujući po žalbi tužitelja Kantonalni sud u Sarajevu je dana 05.12.2010. godine donio rješenje broj 65 0 Ps 224458 13 Pž kojim je usvojio žalbu, ukinuo predmetno rješenje i predmet vratio ovom sudu na ponovno suđenje.

Na pripremnom ročištu punomoćnik tužitelja je izjavila da u cijelosti ostaje kod tužbe i postavljenog tužbenog zahtjeva, a punomoćnik je u cjelosti ostao kod navoda datih u odgovoru na tužbu od 03.02.2012. godine, te je dodao da je Ustavni sud FBiH donio presudu U 34/13 od 22.07.2014. godine kojom se utvrđuje da zakon o turističkim zajednicama i promicanju turizma u FBiH nije saglasan Ustavom FBiH te je naložio prelaznu mjeru da Parlament FBiH u roku od 6 mjeseci od dana objavljivanja presude u Sl. novinama FBiH uredi materiju koja je regulisana Ustavnim zakonom, a što Parlament nije učinio. Također je naveo da je u navedenoj presudi Ustavni sud FBiH utvrdio da predmetni zakon o turističkim zajednicama nije donešen na zakonit način, odnosno da nije ispoštovana procedura koja je propisana zakonom o donošenju istog iz čega je, kako je naveo, evidentno i jasno zaključiti da isti zakon kao ni uredba i pravilnik na osnovu kojih se naplaćivala članarina Turističkoj zajednici nije mogao biti pravni osnov kao ni temelj za naplatu navedenih članarina, te da je nesporno da ni tužitelj nije bio dužan istu platiti iako je zakonom isto bilo propisano, međutim nakon preispitivanja Ustavnosti zakona o turističkoj zajednici od Ustavnog suda evidentno je, prema navodima tuženog da taj zakon pravilnik i uredba nisu mogli biti osnov za naplatu navedene članarine. Iz navedenog, tuženi je predložio da sud odbaci tužbu tužitelja zbog nepostojanja pravnog osnova i navedena potraživanja, a ukoliko sud odluči da nastavi postupak i ne prihvati prigovor tuženog, punomoćnik tuženog je

izjavio da je novoformirana Turistička zajednica KS donijela novi pravilnik o djelatnostima članova turističke zajednice KS kao i pravilnik o dopuni o djelatnostima članova turističke zajednice KS iz kojih je vidljivo da djelatnost kojom se bavi tuženi nije djelatnost kojom se tuženi klasificira kao obavezni član turističke zajednice po osnovu propisanih djelatnosti iz čega je, kako je istaknuo punomoćnik tuženog, nedvojbeno jasno da je turistička zajednica KS uvidjela mane i greške odnosno nedostatke zakona o turističkim zajednicama te iste ispravila u novim pravilnicima o djelatnostima obaveznih članova turističke zajednice KS iz čega je nedvojbeno da djelatnost kojom se bavi tuženi, prodaja i nabavka građevinskog materijala na veliko i malo, nije djelatnost koja je klasificirana pravilnikom o djelatnostima obaveznih članova turističke zajednice KS i da stoga, nije ni obveznik plaćanja članarine Turističkoj zajednici.

Tuženi smatra da prethodni zakon koji je proglašen neustavnim nije mogao biti osnov za donošenje pravilnika koji je donešen kao i uredbe na osnovu kojih se naplaćivala članarina Turističkoj zajednici KS FBiH, a nakon novoosnivanja Turističke Zajednice KS i donošenja novog pravilnika uredbe na osnovu kojih se naplaćuje članarina Turističkoj zajednici KS, evidentno je da tuženi sa djelatnošću koju obavlja nije obavezan plaćati članarinu kao što nije bio obavezan po prethodnom zakonu, pa je stoga predložio da sud ima u vidu sve navedene činjenice kao i činjenice iz odgovora na tužbu i odluči u smislu koji je sukladan zakonu da tuženi nije bio obavezan plaćati članarinu Turističkoj zajednici KS.

Izjašnjavajući se na navode tuženog iz odgovora na tužbu i navode istaknute na ročištu, punomoćnik tužitelja je izjavila da osporava u cijelosti navode tuženog kako iz odgovora na tužbu od 03.02.2012. godine tako i navode istaknute na ročištu, ističući da navodi tuženog u vezi sa presudom Ustavnog suda nisu relevantni za ovu pravnu stvar obzirom da se potraživanja tužitelja, koje je predmet ovog spora, odnosi na period prije donošenja citirane presude. Dalje je punomoćnik tužitelja istakla da iako pravne posljedice presude Ustavnog suda ne utiču na prava i obaveze stranaka u ovom sporu direktno obzirom da je za to zadužen Parlament FBiH i da sve do donošenja novog zakona o turizmu i turističkim zajednicama FBiH zakon o turizmu, o promicanju turizma i turističkim zajednicama FBiH koji je bio predmet navedene presude Ustavnog suda se nalazi na pravnoj snazi i u primjeni.

Na ročištu za glavnu raspravu izvedeni su materijalni dokazi tužitelja; uredba o članarinama u turističkim zajednicama objavljeno u Sl. novine FBiH broj 18 od 25.03.2009. godine, Pravilnik o obliku i sadržaju obrazaca za uplatu članarine turističkim zajednicama objavljeno u Sl. novine FBiH broj 50 od 10.10.2003.g., TZ obrazac tuženog – Obračun članarine za period od 01.01. do 31.12.2007. godinu 19.02.2008. godine, opomena pred tužbu od 14.11.2011. godine upućena tuženom od strane punomoćnika tužitelja, Rješenje Ustavnog suda Federacije BiH U 34/13 od 31.10.2014. godine, Zaključak Ustavne komisije predstavničkog doma 01/1-02-1192-1/14 od 07.10.2014. godine, Obavijest Federalnog ministarstva finansija upućen Turističkoj zajednici FBiH i svih kantonalnih turističkih zajednica broj 05-14-2-7663-6/18, Izvod UNICREDIT Bank d.d. broj 2 od 10.01.2019.g., Izvod broj 1 od 08.01.2019.g., Izvod broj 5 od 10.01.2019.g., Izvod broj 4 od 09.01.2019.g., Izvod broj 3 od 09.01.2019.g., i Kopija računa za Telecom usluge od 01.01.2019.g., za oba tužitelja, dok su kao dokazi tuženog izvedeni; akt Federalnog ministarstva okoliša i turizma broj 06-22-765/19 od 24.10.2019. godine, Presuda Ustavnog suda FBiH broj U 34/13 od 22.07.2014. godine, Rješenje Ustavnog suda objavljeno u SL. novine

FBIH broj 101 29.12.2015. godine na str. 77, Rješenje Ustavnog suda objavljeno u Sl. novine FBiH na strani 78 od 29.12.2015. godine, Ispis sa web stranice Turističke zajednice Kantona Sarajevo i Zaključak Vlade FBiH od 16.07.2015. godine u vezi sa obavezom o obračunavanju i uplaćivanju naknada za turističke zajednice broj 909/2015.

Cijeneći sve izvedene dokaze pojedinačno i u međusobnoj povezanosti, kao i navode parničnih stranka date u toku postupka utvrđeno je slijedeće:

Uvidom u Uredbu o članarinama u turističkim zajednicama objavljeno u Sl. novine FBiH broj 18 od 25.03.2009. godine, utvrđeno je da je Vlada FBiH donijela navedenu Uredbu kojom su utvrđeni kriteriji za razvrstavanje turističkih mjesta u razrede, raspoređivanje članarine, skupine privrednih djelatnosti i postoci po kojima se obračunava i plaća članarina turističkoj zajednici, te rokovi za uplatu članarine, kao i nadzor nad naplatom članarine, te je prema odredbama člana 11. članarinu turističkoj zajednici dužno plaćati pravno lice koje obavlja djelatnost iz Odluke o standardnoj klasifikaciji djelatnosti u FBiH, dok je odredbama člana 13. propisano da je osnovica za obračun članarine pravnom licu ukupan prihod u djelatnostima određenim članom 11. stav 1. Uredbe.

Dalje je utvrđeno da je odredbama člana 14. određeno da pravno lice plaća članarinu Turističkoj zajednici kantonu u kojem ima sjedište firme, dok je odredbama člana 15. Uredbe propisano da pravna i fizička lica uplaćuju akontaciju članarine na račun pravnog lica ovlaštenog za obavljanje platnog prometa do petog dana tekućeg mjeseca za prethodni mjesec, a da se uplata sredstava članarine nakon odbitka troškova naplate banke dostavlja korisnicima prema sljedećem rasporedu: 80% sredstava Turističkoj zajednici kantona i 20% sredstava Turističkoj zajednici FBiH.

Uvidom u Pravilnik o obliku i sadržaju obrazaca za uplatu članarine turističkim zajednicama (objavljen u Sl. novinama FBiH broj 50 od 10.10.2003.g.), utvrđeno je da je navedenim Pravilnikom propisan oblik i sadržaj obrasca za uplatu članarine turističkim zajednicama-Obrazac TZ, te da je odredbama člana 2. stav 2. propisano da su pravna i fizička lica, obveznici plaćanja članarine turističkoj zajednici dužna predati na obrascu TZ nadležnom organu obračun članarine turističkoj zajednici, te da se sredstva uplaćuju na uplatne račune otvorene u skladu sa posebnim propisom za uplatu javnih prihoda, a da se uplata vrši putem dva odvojena platna naloga do petog dana tekućeg mjeseca za prethodni mjesec i to 80% sredstava turističkoj zajednici kantona i 20 % sredstava Turističkoj zajednici FBiH.

Uvidom u TZ obrazac tuženog – Obračun članarine za period od 01.01. do 31.12.2007. godinu, utvrđeno je da je tuženi popunjeni TZ obrazac predao Agenciji za finansijske, informatičke i posredničke usluge d.d. Sarajevo, te da je za period od 01.01.do 31.12.2007.godine na ime članarine obračunat iznos od 42.897,00 KM.

Uvidom u Opomenu pred tužbu od 14.11.2011. godine utvrđeno je da su punomoćnici tužiteljâ pozivali tuženog da plati članarinu za 2007., 2008., 2009. i 2010. godinu.

Uvidom u Rješenje Ustavnog suda Federacije BiH broj U-34/13 od 31.10.2014. godine utvrđeno je da je Ustavni sud FBiH odbio zahtjev za preispitivanje Presude Ustavnog suda FBiH broj U-34/13 od 03.07.2014. godine.

Iz Presude Ustavnog suda FBiH broj U-34/13 od 03.07.2014. godine objavljene u Sl. novinama FBiH broj 61/14 od 30.07.2014. godine, proizilazi da je istom utvrđeno da Zakon o turističkim zajednicama i promicanju turizma u FBiH (Sl. novine FBiH broj 19/96 i 28/03) nije saglasan Ustavu FBiH. Shodno tome Ustavni sud FBiH određuje prelaznu mjeru kojom se daje mogućnost Parlamentu FBiH da u roku od 6 mjeseci od dana objavljivanja Presude u Službenim novinama FBiH zakonom uredi materiju koja je regulisana osporenim zakonom do kada se isti može primjenjivati. U stavu 3. izreke određeno je da Presudu treba objaviti u Službenim novinama FBiH.

Uvidom u Zaključak Ustavne komisije predstavničkog doma 01/1-02-1192-1/14 od 07.10.2014. godine utvrđeno je da je Ustavna komisija izjašnjavajući se o primjeni presude Ustavnog suda FBiH broj U-34/13 od 03.07.2014. godine donijela zaključak da postojeći organi Turističke zajednice FBiH i turističkih zajednica Kantona u FBiH, skupštine i turistička vijeća u FBiH i u kantonima nastavljaju svoje postojanje i djelovanje i nakon isteka roka od šest mjeseci u skladu sa postojećim zakonom.

Uvidom u Obavijest Federalnog ministarstva finansija upućen Turističkoj zajednici FBiH i svim kantonalnim turističkim zajednicama broj 05-14-2-7663-6/18 od 07.12.2018. godine, utvrđeno je da je navedeno ministarstvo obavijestilo turističke zajednice (FBiH i Kantona) o stupanju na snagu novog Pravilnika o sadržaju, načinu i rokovima izvještavanja o prikupljenim i raspoređenim prihodima budžeta, vanbudžetskih fondova i ostalih korisnika javnih prihoda na teritoriji FBiH, kao i da će isti primjenjivati 01.01.2019. godine.

Uvidom u Izvod UNICREDIT Bank d.d. broj 2 od 10.01.2019.g., Izvod broj 1 od 08.01.2019.g., Izvod broj 5 od 10.01.2019.g., Izvod broj 4 od 09.01.2019.g. i Izvod broj 3 od 09.01.2019.g., utvrđeno je da su na račune tužiteljâ vršene uplate, odnosno da su računi aktivni.

Uvidom u Kopiju računa za Telecom usluge od 01.01.2019.g., za oba tužitelja utvrđeno je da tužitelji na adresi Branilaca Sarajeva br.21 registrovani kao korisnici usluga BH Telecom-a.

Uvidom u Zaključak Vlade FBiH od 16.07.2015. godine u vezi sa obavezom o obračunavanju i uplaćivanju naknada za turističke zajednice broj 909/2015 utvrđeno je da je Vlada FBiH donijela navedeni Zaključak kojim je utvrđeno da objašnjenje Federalnog ministarstva okoliša i turizma broj 06-02-757/15 od 29.06.2015. godine, upućeno Federalnoj upravi za inspeksijske poslove i kantonalnim upravama za inspeksijske poslove u vezi sa obavezom obračunavanja i uplaćivanja naknada za turističke zajednice nema uporište u zakonskim i podzakonskim aktima, te da se po istom ne može postupati.

Uvidom u akt Federalnog ministarstva okoliša i turizma broj 06-22-765/19 od 24.10.2019. godine utvrđeno je da je navedeno ministarstvo dostavilo tuženom informaciju da Zakon o turističkim zajednicama i promicanju turizma u FBiH (sl. novine FBiH br.19/96 i 28/03), a time i svi podzakonski akti doneseni na osnovu osporenog Zakona, kao što je između ostalih i Pravilnik o obrasima i načinu vođenja upisnika turističkih zajednica (sl. novine FBiH br.23/96 i 46/01) više nisu u primjeni nakon proteklog roka utvrđenog Presudom Ustavnog suda FBiH.

Uvidom u Presudu Ustavnog suda FBiH broj U 34/13 od 03.07.2014. godine utvrđeno je da je Ustavni sud FBiH donio presudu kojom je utvrđeno da Zakon o turističkim zajednicama i promicanju turizma u FBiH (sl. novine FBiH br.19/96 i 28/03) nije u skladu sa Ustavom FBiH te da je data mogućnost parlamentu FBiH da u roku od šest mjeseci od dana objavljivanja Presude u službenim novinama FBiH zakonom uredi materiju koja je regulisana osporenim Zakonom, do kada se isti može primjenjivati.

Uvidom u Rješenje Ustavnog suda objavljeno u Sl. novine FBiH broj 101 29.12.2015. godine na str. 77 i 78 od 29.12.2015. godine utvrđeno je da je Ustavni sud FBiH donio rješenje kojim je utvrđeno da Presuda Ustavnog suda FBiH broj U 34/13 od 03.07.2014. godine nije izvršena.

Ispis sa web stranice Turističke zajednice Kantona Sarajevo sud nije posebno cijenio prilikom donošenja odluke jer ista nije od značaja za odlučivanje u ovoj pravnoj stvari.

Uvidom u Nalaz i mišljenje vještaka ekonomske struke E.M. od 13.12.2019. godine utvrđeno je da visina članarine koju tuženi treba da plati turističkoj zajednici u periodu od 01.01.2007. do 31.12.2007. iznosi 42.897,00 KM.

Među parničnim strankama sporno je da li je tuženi obavezan da plaća predmetnu članarinu turističkim zajednicama, te je sporno pitanje naplate članarine, s obzirom na Odluku Ustavnog suda FBiH broj 34/13.

Također, za tuženog je sporna u stranačka sposobnost tužitelja.

Nesporno je da tužitelji tužbom potražuju naplatu članarine za 2007. godine.

Svoje potraživanje tužitelji temelje na odredbama Zakona o turističkim zajednicama i unapređenju turizma u Federaciji BiH (Sl. novine FBiH broj 19/96 i 28/03), za koji zakon je Presudom Ustavnog suda FBiH broj U-34/13 od 03.07.2014.godine utvrđeno da nije saglasan Ustavu FBiH. Navedenom presudom je određeno da se Zakon može primjenjivati u roku od 6 mjeseci od dana objavljivanja presude u Službenim novinama FBiH, a kako se tužbom traži naplata članarine iz 2007. godine, kada je Zakon o turističkim zajednicama i unapređenju turizma u Federaciji BiH bio u primjeni, to ovaj sud smatra da tužitelji imaju valjan pravni osnov za postavljeni tužbeni zahtjev.

Iz naprijed navedenog sud prilikom donošenja odluke nije posebno cijenio materijalne dokaze tuženog jer se isti odnose na period poslije 03.07.2014., odnosno nisu od značaja za period 01.01.-31.12.2007. godine za koji period tužitelji potražuju neplaćenu članarinu.

Prema odredbama Zakona o turističkim zajednicama i unapređenju turizma u Federaciji BiH, turistička zajednica se osniva za područje Federacije, kantona i općine, a turističke zajednice pored ostalog ostvaruju prihode i iz članarine, a kako je članarina jedan od prihoda turističkih zajednica, to sud smatra da su tužitelji ovlašteni da u parnici potražuju neplaćenu članarinu koja predstavlja njegov prihod, pa su analogno navedenom aktivno legitimisani u ovoj pravnoj stvari.

Pasivna legitimacija tuženog proizilazi iz Uredbe o članarinama turističkim zajednicama, koja u članu 11. propisuje koja pravna lica su dužna plaćati članarine, dok je Pravilnikom o obliku i sadržaju obrasca za uplatu članarine turističkim zajednicama određeno da su sva pravna lica koja su obveznici plaćanja članarine dužna na Obrascu TZ predati nadležnom organu obračun članarine turističkoj zajednici, a kako je tuženi popunio TZ Obrazac za 2007. godinu i dostavio ga Agenciji za finansijske, informatičke i posredničke usluge d.d. Sarajevo, to je očigledno da je isti obveznik plaćanja članarine, odnosno da je pasivno legitimisan u ovoj pravnoj stvari.

Cijeneći visinu postavljenog tužbenog zahtjeva, sud je, na osnovu Nalaza i mišljenja vještaka ekonomske struke, koji je sud u cjelosti prihvatio kao stručan i objektivan, zaključio da su utuženi iznos i iznos koji je vještak uvrдио identični iznosu koji je tuženi naveo na Obrascu TZ, pa je u skladu sa odredbama člana 11., 14 i 15. Uredbe o članarinama u turističkim zajednicama, a u vezi sa članom 123. i 126. ZPP-a odlučeno kao u izreci.

Odluku o zahtjevu tužitelja za isplatu zakonske zatezne kamate sud je donio na osnovu odredbi člana čl. 277 stav 1 u vezi sa članom 324 Zakona o obligacionim odnosima, te je kao datum od kojeg su tužitelju dosuđene kamate određen datum podnošenja TZ obrasca nadležnom organu tj. 19.02.2008. godine, obzirom da se radi o naplati članarine iz 2007. godine, a članom 15. Uredbe propisana je mjesečna obaveza uplate akontacije članarine.

Odluku o troškovima tužiteljâ, sud je donio na osnovu člana 383. u vezi sa članom 386 stav 1. ZPP-a FBiH, a i isti se sastoje od sudske takse na tužbu u iznosu od 1.286,90 KM, sudske takse na odluku u iznosu od 1.286,90 KM, troškova vještačenja po vještaku finansijske struke u iznosu od 300,00 KM, te priznatih advokatskih troškova prema Tarifi o nagradama i naknadi troškova za rad advokata u Federaciji BiH (Službene novine Federacije BiH, broj 22/04 i 24/04) a koji se sastoje od nagrade za sastav tužbe u iznosu od 820,00 KM, za sastav žalbe u iznosu od 900,00 KM, nagrade za pristup na pripremno ročište dana 17.06.2019. godine u iznosu od 265,00 KM (odgođeno), nagrade za zastupanje na pripremnom ročištu dana 09.10.2019.godine u iznosu od 930,00 KM, za pristup na ročište dana 16.10.2019. godine u iznosu od 265,00 KM (odgođeno), za pristup i zastupanje na nastavku pripremnog ročišta dana 25.10.2019. godine u iznosu od 365,00 KM i za pristup i zastupanje na ročištu za glavnu raspravu dana 16.01.2020. godine u iznosu od 930,00 KM, što uvećano za 17% PDV-a, ukupno na ime troškova zastupanja tužitelja po advokatu iznosi 5.236,40 KM.

Sudija
Nebojša Joksimović

POUKA. Protiv ove presude dozvoljena je žalba Kantonalnom sudu u Sarajevu u roku od 30 dana od dana prijema pismenog otppravka odluke. Žalba se podnosi putem ovoga suda u 4 (četiri) primjerka.